

សង្ឃឹកទៅដានីយ៍លៃ - លខេម្ពកប្រាំពីរ

សុបិនអាថ៌កំបាំងមួយទៀត

Jeff Pippenger

2023-12-22

សុបិនទីពីរបស់និប្បកាដុនសោរ សម្ភាសន៍ «ពលរដ្ឋលោកបញ្ចប់»
នៅពេលដែលអ្នកកុមារបង្កប់ក្រុម គួរឲ្យមានហេតុអ្វីមកពិនិត្យសិរីវិបាកក្រ
«ការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង» ដល់គួរឲ្យមានបរិភោគនូវឆ្នាំ 1798។ បន្ទាប់មក
ដានីយ៍លៃ ក៏គួរឲ្យមានកំណត់អត្តសញ្ញាណថាជា បលេសសោសារ ផងដែរ ដូចនេះហើយ
កំណត់អត្តសញ្ញាណគាត់ថាជាបុរសស្រីស្រស់ស្រាយស្រស់ស្រាយ ផងដែរ ដូចនេះហើយ
ពីព្រោះការផ្តល់សុភមង្គលនេះ មានបុរសម្នាក់ មកជាប់ទំនាក់ទំនងនៃសេចក្តីសញ្ញាប័ត្រ
និប្បកាដុនសោរ មានទទួលស្គាល់ថា ដានីយ៍លៃមានវត្តមាននៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ហើយដោយផ្ទុយទៅនឹងការសង្ស័យនៃការសង្ស័យនៃការសង្ស័យនៃការសង្ស័យ គាត់គិតថា
«គ្មានអាថ៌កំបាំងណាមួយ» នឹងផ្តល់ឲ្យដានីយ៍លៃព្រះហស្តមុខឡើយ
ប៉ុន្តែអាថ៌កំបាំងនៃសុបិននេះមានផ្តល់ឲ្យដានីយ៍លៃព្រះហស្តមុខ។

ឱ បលេសសោសារ ជាអធិបតីនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៃក្រុមនេះ ដូច្នេះខ្ញុំដឹងថា
វិញ្ញាណបរិសុទ្ធនៃក្រុមនេះ មានស្ថានភាពនៅក្នុងអ្នក
ហើយគ្មានអាថ៌កំបាំងណាមួយដល់ផ្តល់ឲ្យអ្នកពិភាក្សាឡើយ
ចូរប្រាប់ខ្ញុំអំពីនិមិត្តសញ្ញាសុបិនរបស់ខ្ញុំដែលខ្ញុំបានឃើញ
និងការបកស្រាយរបស់វាផង។ នេះជានិមិត្តសញ្ញានៅក្នុងកុហលរបស់ខ្ញុំ
ខណៈដែលខ្ញុំនៅលើគំរូ ខ្ញុំបានឃើញ ហើយ មើល
មានដើមឈើមួយនៅកណ្តាលផ្លូវដី ហើយកម្ពុតរបស់វាខ្ពស់ណាស់។
ដើមឈើនោះលូតលាស់ឡើង ហើយមានកម្ពុតលាង ហើយកម្ពុតរបស់វាលានដល់មេ
ហើយអាចមើលឃើញវាដល់ចុងផ្លូវដីទាំងមូល។ ស្តីពីរបស់វាស្រស់ស្រាយ
ហើយផលរបស់វាមានជាច្រើន ហើយនៅក្នុងវាមានអាហារសម្រាប់មនុស្សទាំងអស់
សត្វព្រៃនៃវាលមានមូលបំណងនៅក្នុងវា
ហើយសត្វស្រាលលើមេឃស្រទាប់នៅលើមេឃរបស់វា
ហើយសាច់ឈាមទាំងអស់មានទទួលអាហារពីវា។
ខ្ញុំបានឃើញនៅក្នុងនិមិត្តសញ្ញានេះកុហលរបស់ខ្ញុំ ខណៈដែលខ្ញុំនៅលើគំរូ
ហើយ មើល មានអ្នកយាមមុនាក់ និងអង្គបរិសុទ្ធមុនាក់ចុះមកពីស្ពានស្ពាន។
លោកមានបន្ទូលសំឡេងឡើងយ៉ាងខ្លាំង ហើយមានបុរសស្រស់ដូចនេះថា
ចូរកាប់ដើមឈើនោះចុះ ហើយកាត់មករបស់វាចេញ ជុះស្តីពីរបស់វា
ហើយខ្ញុំចាត់ខ្ញុំចាយផលរបស់វាចេញចោល ចូរឲ្យសត្វព្រៃចេញពីក្នុងវា
ហើយសត្វស្រាលចេញពីមេឃរបស់វា។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ
ចូរទុកគល់នៃស្រូវរបស់វានៅក្នុងដី សូមបិតដៃទៅមានខ្ពស់ចុងព័ទ្ធកែ និងលុបរឹត
នៅក្នុងស្រូវច្រើនវាល ហើយចូរឲ្យវាគួរទឹកស្រស់ដើមពីមេឃ
ហើយចូរឲ្យវាដល់មេឃរបស់វាជាមួយនឹងសត្វព្រៃក្នុងស្រូវនៃផ្លូវដី។
ចូរឲ្យចិត្តរបស់គាត់គួរឲ្យផ្តល់ស្រូវដល់ចិត្តមនុស្ស
ហើយចូរឲ្យចិត្តសត្វមួយគួរឲ្យមានបុរាណដល់គាត់
ហើយចូរឲ្យបុរាណកាលកន្លងផុតលើគាត់។
ការនេះកើតឡើងដោយសេចក្តីសម្រេចរបស់ពួកអ្នកយាម

ហើយសចេកុត្តិទាមទារនោះដោយព្រះបន្ទូលនៃពួកអង្គបរិសុទ្ធនៃ
ដើម្បីបិទបញ្ចប់មនុស្សសង្គមដែលមានជីវិតដឹងថា
ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតទ្រង់គ្រប់គ្រងលំនឹងគររបស់មនុស្ស
ហើយបុរាណនគរនោះដល់អ្នកណាម្នាក់ដោយតាមព្រះហឫទ័យទ្រង់
និងតាំងតែមនុស្សទាបបំផុតឲ្យគ្រប់គ្រងលំនឹង។ នេះជាសុបិនដ៏ល្អ
គឺស្មោះត្រង់បើកុនសោ មានយើង។ ឥឡូវនេះ ឱ បលេកសាសាអើយ
ចូរបុរាណការបកស្រាយរបស់វាចេញ ព្រោះពួកអ្នកបុរាណទាំងអស់ក្នុងនគររបស់ខ្ញុំ
មិនអាចជឿឲ្យខ្ញុំស្គាល់ការបកស្រាយនោះបានឡើយ ប៉ុន្តែអ្នកអាចជឿបាន
ដុំបិតិញព្រាណនៃព្រះដ៏បរិសុទ្ធទាំងឡាយស្ថិតនៅក្នុងអ្នក។ បន្ទាប់មក ដានីយ៍លែ
ដដែលមានឈ្មោះថា បលេកសាសា មានស្រឡាត់ស្រងោចអស់មួយម៉ោង
ហើយគំនិតរបស់គាត់ជឿឲ្យគាត់ព្យាយាមចិត្ត។ ស្មោះត្រង់មានព្រះបន្ទូលឡើងថា
បលេកសាសា អើយ កុំឲ្យសុបិននោះ ឬការបកស្រាយរបស់វា ជឿឲ្យអ្នកព្យាយាមឡើយ។
បលេកសាសាទូលឆ្ងល់យើងថា បពិត្រព្រះអម្ចាស់របស់ទូលបង្គំ
សូមឲ្យសុបិននោះមានដល់ពួកអ្នកដដែលស្មោះត្រង់ព្រះអង្គ
ហើយការបកស្រាយរបស់វាមានដល់ពួកខ្មាំងសត្រូវរបស់ព្រះអង្គចុះ។ ដានីយ៍លែ
៤៖៩-១៩។

ដានីយ៍លែ «មានការព្យាយាមមុក» ដោយសារសុបិន និងការបកស្រាយនោះ
ព្រោះគាត់អាចយល់ថា
នប្បើកុនសោអាចនឹងមានអារម្មណ៍ខឹងឬគួរបោះបោះដោយការបកស្រាយនោះ; ប៉ុន្តែ
ពេលនប្បើកុនសោលើកទឹកចិត្តគឺឱ្យគាត់និយាយ
ដានីយ៍លែក៏បុរាណដល់នប្បើកុនសោអំពីការព្រមាននៃការជំនុំជម្រះដដែលនឹងមកដល់។
ការព្រមានអំពីការជំនុំជម្រះដដែលនឹងមកដល់នេះ
ជានិមិត្តសញ្ញានៃការព្រមានរបស់ទេវតាទីមួយ ដដែលមានមកដល់នៃសម័យចុងបញ្ចប់
ក្នុងឆ្នាំ 1798។

បន្ទាប់មក ដានីយ៍លែ ដដែលឈ្មោះថា បលេកសាសា មានស្រឡាត់ស្រងោចអស់មួយម៉ោង
ហើយគំនិតរបស់លោកមានជឿឲ្យលោកព្យាយាមចិត្ត។ ស្មោះត្រង់មានបន្ទូលឡើងថា
«បលេកសាសា កុំឲ្យសុបិន ឬសចេកុត្តិបកស្រាយរបស់វា ជឿឲ្យអ្នកព្យាយាមឡើយ»។
បលេកសាសាទូលឆ្ងល់យើងថា «បពិត្រព្រះអម្ចាស់អើយ
សូមឲ្យសុបិននេះមានដល់ពួកអ្នកដដែលស្មោះត្រង់ព្រះអង្គ ហើយសចេកុត្តិបកស្រាយរបស់វា
មានដល់ខ្មាំងសត្រូវរបស់ទ្រង់»។ ដានីយ៍លែ ៤៖១៩។

ដានីយ៍លែ «ភ្ញាក់ផ្អើលអស់មួយម៉ោង»។ ពាក្យ «ម៉ោង»
គឺជាពាក្យមួយក្នុងចំណោមបុរាណដដែលពាក្យ «ម៉ោង»
លេចឡើងនៅក្នុងសង្គ្រាមដានីយ៍លែ ហើយវាមិនគួរបានរកយើងនូវកន្លែងណាមួយ
ដទៃទៀតក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាចាស់ឡើយ។ នៅទីនេះ វាគឺជាឈ្មោះពេលវេលាដដែលដានីយ៍លែ
ជាតំណាងនៃ «អ្នកបុរាណ» ដដែលយល់អំពីការកើនឡើងនៃចំណេះដឹង
រៀបចំខ្លួនដើម្បីបុរាណការព្រមានរបស់ទេវតាទីមួយ
ដដែលបុរាណអំពីការបើកការជំនុំជម្រះស៊ើបអង្កេត នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844។
ការបកស្រាយសុបិនរបស់ដានីយ៍លែ រួមបញ្ចូល
មិនគួររឹតតែបុរាណអំពីការជំនុំជម្រះមួយដដែលនឹងមកដល់បុណ្យនោះទេ
ប៉ុន្តែក៏រួមទាំងការហៅនប្បើកុនសោឲ្យឈប់ពីអំពើហិង្សាផងដែរ
ដោយតំណាងឲ្យដំណឹងល្អអស់កល្បជានិច្ចច្បាប់របស់ទេវតាទីមួយ។ «ម៉ោង» នោះ

តាមនិមិត្តរូបពុទ្ធសាសនា នឹងត្រូវបានកំណត់ទីតាំងនៅក្នុងពេលវេលាចុងបញ្ចប់
គឺនៅឆ្នាំ 1798 នៅពេលដែលទេវតាទីមួយបានមកដល់ក្នុងបុរៈភូមិសាស្ត្រ។
ទេវតាទីមួយបានមកដល់ក្នុងបុរៈភូមិសាស្ត្រ នៅឆ្នាំ 1798 នៅចុងបញ្ចប់នៃ
«បុរៈពិរដ្ឋ» នៃការសងសឹករបស់ព្រះ ដល់ត្រូវបាននាំមកលើគរខាងជើង
ដោយចាប់ផ្តើមនៅឆ្នាំ 723 មុន គ.ស.

ដុបិតចុងទាំងនោះជាចុងនៃការសងសឹក
ដើម្បីឱ្យគ្រប់សេចក្តីទាំងអស់ដែលបានសរសេរទុក បានសម្រេច។ ប៉ុន្តែ
រទេនាដល់សុត្តិដែលមានផ្ទុកព្រោះ និងដល់សុត្តិដែលកំពុងបំប្លែងនោះក្នុង
ក្នុងចុងទាំងនោះ! ដុបិតនឹងមានសេចក្តីរទេនាយ៉ាងខ្ពស់នៃក្នុងសុត្តិ
ហើយសេចក្តីកំហឹងលើបុរាណជននេះ។ ពួកគេនឹងដួលដោយមុខដា
ហើយនឹងត្រូវនាំទៅជាឈ្មួញយើងក្នុងគ្រប់ជាតិសាសន៍ទាំងអស់;
ហើយក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រនឹងត្រូវសាសន៍ដទៃដែរឈ្មួញ
រហូតដល់ពេលវេលារបស់សាសន៍ដទៃហែនគ្រប់កំណត់។ លូកា 21:22-24។

នប្បិកុនសោរ ត្រូវរស់នៅដោយមានចិត្តដូចសត្វអស់រយៈពេលនៃការសងសឹករបស់ព្រះ
ដល់ត្រូវបាននាំមកលើគរខាងជើងនៃអិស្រាអែល ដុបិតនប្បិកុនសោរជាសត្វចេតនាដើម។
លូកាកំណត់រយៈពេលដដែលនោះថាជា «គ្រាន់តែឡាយ» («គ្រាន់តែសាសន៍ដទៃ») ជាពហុវចនៈ
នៅពេលដែលគាត់សម្ភាសន៍ចំណុចបញ្ចប់នៃការជាន់ឈ្មួញយុទ្ធសាស្ត្រ។

ហើយពួកគេនឹងដួលដោយមុខដា
ហើយនឹងត្រូវនាំទៅជាឈ្មួញយើងក្នុងគ្រប់ជាតិសាសន៍ទាំងអស់;
ហើយក្នុងយុទ្ធសាស្ត្រនឹងត្រូវជាន់ឈ្មួញដោយសាសន៍ដទៃ
រហូតដល់គ្រប់រស់សាសន៍ដទៃហែនពេញលេញ។ លូកា 21:24។

នៅក្នុងព្រះគម្ពីរវិវរណៈ អំឡុងពេលដែលសាសន៍ដទៃឈ្មួញបានជាន់ឈ្មួញទីបីសុទ្ធ
និងពួកពលបរិវារ ត្រូវបានកំណត់យ៉ាងសាមញ្ញថាមានរយៈពេលមួយពាន់ពីររយហុកសិបឆ្នាំ ព្រ
ោះវាគ្រាន់តែស្មើគ្នាដល់រយៈពេលនៃការបៀតបៀនដោយសត្វចេតនាបំប្លែងនោះ។

ប៉ុន្តែ ទីលានដែលនៅខាងក្រៅព្រះវិហារ ចូរទុកវាចោល កុំរស់ឡើយ
ដុបិតវាត្រូវបានបុគ្គលឱ្យសាសន៍ដទៃ; ហើយទីក្រុងបរិសុទ្ធ នោះ
ពួកគេនឹងជាន់ឈ្មួញនៅក្រោមជើង អស់រយៈពេលស៊ីបពីរខែ។
ហើយយើងនឹងប្រទានអំណាចដល់សាក្សីទាំងពីររបស់យើង
ហើយពួកគេនឹងថ្កោលទំនាយអស់មួយពាន់ពីររយហុកសិបថ្ងៃ
ដោយស្មើគ្នាដល់ពាក់កណ្តាលនោះ។ វិវរណៈ 11:2, 3.

សារព្រះមានដល់ដានីយ៍ដែលបានផ្តល់ដល់នប្បិកុនសោរ
តំណាងឱ្យសារព្រះមានអំពីការជំនុំជម្រះដល់នឹងមកដល់។ ការមកដល់នៃសារព្រះមាននោះ
ត្រូវបានកំណត់ទីតាំងជានិមិត្តរូបសញ្ញានៅក្នុងឆ្នាំ 1798
ដល់ជាពេលដែលទេវតាទីមួយបានមកដល់
ដើម្បីបញ្ចប់ការជំនុំជម្រះសិរីលោកស្រីក្នុងកំពុងខិតជិតមក។
ការជំនុំជម្រះដល់បានទាយទុកលើនប្បិកុនសោរ បានកើតឡើងនៅក្នុងការប្រព្រឹត្ត
«ម៉ោង» ជាលើកទីពីរ នៅក្នុងជំពូកទីបួន។

ទាំងអស់នេះបានកើតមកលើសត្វចេតនានប្បិកុនសោរ។ លុះដល់ចុងដប់ពីរខែ
ព្រះអង្គកំពុងយាងដើរនៅក្នុងរាជវាំងនៃគរហាប៊ីឡូន។ សត្វចេតនាព្រះបន្ទូលថា៖

«តើនេះមិនមែនជាហាប៊ីឡូនដ៏ធំ
 ដដែលយើងបានសង់ឡើងសម្រាប់ជាព្រះរាជដំណាក់នៃគរ
 ដោយឫទ្ធានុភាពនៃអំណាចរបស់យើង
 និងសម្រាប់សិរីរុងរឿងនៃព្រះបរមរាជកិត្តិយសរបស់យើងទេឬ?»
 កាលព្រះបន្ទូលនោះនាំគ្នាមានក្នុងព្រះឱស្សរបស់សុតចេនលើឡើយ
 មានសំឡេងមួយធូលាក់មកពីស្ទឹងស្ទឹងថា៖ «ឱ សុតចេនប្លើកុនសោរ អំពីព្រះអង្គ
 មានព្រះបន្ទូលដូចនេះថា នគរមានដកចេញពីព្រះអង្គហើយ។
 ហើយគេនឹងបណ្តេញព្រះអង្គចេញពីក្នុងចំណោមមនុស្ស
 ហើយទីលំនៅរបស់ព្រះអង្គនឹងនាំជាមួយសត្វព្រៃនៃទីវាល។
 គេនឹងឲ្យព្រះអង្គស៊ីស្កមលើដូចគ្នា ហើយប្រាំពីរគ្រាគេនឹងកន្លងផុតពីព្រះអង្គ
 ទាល់តែព្រះអង្គមានដឹងថា ព្រះដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់បំផុតទ្រង់គ្រប់គ្រងលើនគររបស់មនុស្ស
 ហើយប្រទានរាងដល់អ្នកណាក៏ដោយតាមព្រះហឫទ័យទ្រង់»។ នៅម៉ោងដដែលនោះ
 ការនោះបានសម្រេចលើស្ទឹងប្លើកុនសោរ
 ហើយព្រះអង្គត្រូវបានបណ្តេញចេញពីក្នុងចំណោមមនុស្ស បានស៊ីស្កមលើដូចគ្នា
 ហើយព្រះកាយរបស់ព្រះអង្គត្រូវទឹកសន្តស្វីមពីស្ទឹងស្ទឹងស្ទឹងមកដល់
 ទាល់តែស្រក់របស់ព្រះអង្គដុះដៃដូចរោមឥន្ទ្រ
 ហើយក្រចករបស់ព្រះអង្គដូចក្រញ៉ាសត្របកស៊ី។ ដានីយ៍លេខ 4:28-33។

ការជំនុំជម្រះដដែលបានទាយទុកមុន បានមកដល់នៅក្នុង «ម៉ោង» នោះដោយពិត
 ប្រាកដ នៅពេលដែលប្លើកុនសោរបានលើកចិត្តរបស់ខ្លួនឡើងទៅក្នុងអំណត្តា
 ការជំនុំជម្រះស៊ីវិលអង្គកេរដដែលបានទាយទុកមុន បានមកដល់ នៅពេលដែល «ម៉ោង»
 នៃការជំនុំជម្រះស៊ីវិលអង្គកេររបស់ព្រះ បានចាប់ផ្តើម។

“ម៉ោង” នៃការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះ នៅថ្ងៃទី២២ ខែតុលា ឆ្នាំ១៨៤៤
 បានបង្កកើតអ្នកប្រកាសបង្កគំរាមកំហែង ដល់គ្រូបង្រៀនតំណាងថាជា “អ្នកមានបុរាណ” និង
 “មនុស្សសម្រាប់” ក្នុងដានីយ៍លេខពួក១២ ហើយក៏ត្រូវបានតំណាងថាជា
 “អ្នកមានបុរាណ” ឬ “អ្នកល្អធូលី” ក្នុងពាក្យប្រែប្រួលអំពីព្រះហឫទ័យដ៏បំបាក់
 ហើយក៏ត្រូវបានតំណាងថាជាអ្នកដែលបានរាប់ជាសុចរិតដោយសារជំនឿក្នុងហេតុផល
 ពួក២ ដល់គ្រូបង្រៀនដាក់ឲ្យផ្ទុយនឹងអ្នកទាំងឡាយដែលបានបង្ហាញលក្ខណៈដូចគ្នានឹង
 នប្លើកុនសោរ ក្នុង “ម៉ោង” ដល់ការជំនុំជម្រះរបស់គាត់បានមកដល់។

មើលចុះ ព្រលឹងរបស់អ្នកដែលមានចិត្តឆ្ងល់ដូចម្តេច
 នោះមិនទៀងក្នុងនាមក្នុងខ្លួនគាត់ទេ ប៉ុន្តែ
 មនុស្សសុចរិតនឹងរស់ដោយសារជំនឿរបស់ខ្លួន។ ហេតុផល 2:4។

ថ្ងៃនាគ្រាទាំងពីរនៅក្នុងបន្ទាត់ទាំងបីនីមួយៗ ត្រូវបានបង្ហាញឲ្យយើងឃើញ នៅពេលដែល
 “ម៉ោង” នៃការជំនុំជម្រះរបស់ទ្រង់បានមកដល់ នៅថ្ងៃទី 22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844
 ដល់ជាអធិបតី “ម៉ោង” នៃការជំនុំជម្រះរបស់ប្លើកុនសោរ តំណាងឲ្យ ឆ្នាំ 1798
 គឺជាការបញ្ចប់នៃចេកុតិក្រោធ “ទីមួយ” នៃ “ប្រាំពីរដង”
 នៅពេលដែលអំណាចសម្រេចហើយបានលប់រងរឿង
 ពីព្រោះនាងត្រូវបានបុគ្គលប្តូរដ៏ស្មោះត្រង់។

ហើយសុតចេននោះនឹងប្រព្រឹត្តតាមចិត្តរបស់ខ្លួន;
 ហើយគាត់នឹងលើកតម្កល់ខ្លួន និងផ្ទេរឲ្យខ្លួនអស់ច្បាស់លាស់ព្រះទាំងអស់
 ហើយនឹងពោលពាក្យអស់ច្បាស់ទាំងព្រះនៃព្រះទាំងអស់

ហើយនិងចម្បងនៃរឿងរហូតដល់សេចក្តីកំហឹងគួរឲ្យមានបំពេញសម្រេច;
ដុបិតអ្វីដែលមានកំណត់ទុកនោះ នឹងគួរឲ្យមានធុរៈឡើង។ ដានីយ៍លែ 11:36។

ឆ្នាំ 1844 គឺជាទីបញ្ចប់នៃ «សេចក្តីព្រះពិរោធចុងក្រោយ»៖

ហើយគាត់មាននិយាយថា មើលចុះ ខ្ញុំនឹងធុរៈឡើងអ្នកដឹងថា
អ្វីនឹងកើតមានឡើងនៅចុងបញ្ចប់នៃសេចក្តីព្រះពិរោធនោះ
ព្រោះនៅពេលដែលមានកំណត់ទុក ចុងបញ្ចប់នឹងមកដល់។ ដានីយ៍លែ 8:19

ការប្រើប្រាស់ពាក្យ «ម៉ោង» ជាលើកដំបូង នៅក្នុងដានីយ៍លែ ជំពូក ៤ កំណាងឲ្យឆ្នាំ
1798; ដដែលជាចុងបញ្ចប់នៃ «លើកទីមួយ» នៃសេចក្តីព្រះពិរោធរបស់ព្រះក្នុងរយៈ
«បុរាណវង្ស» ទាំងនឹងនគរខាងជើងនៃអ៊ីស្រាអែល; ជាការមកដល់នៃសាររបស់ទេវតាទីមួយ
នៅពេលវេលាចុងបញ្ចប់; និងជាចុងបញ្ចប់នៃ «បុរាណវង្ស» របស់និប្បូនសោ នៅ
«ចុងបញ្ចប់នៃថ្ងៃទាំងឡាយ»។

ការប្រើពាក្យ «ម៉ោង» ជាលើកទីពីរ នៅក្នុងដានីយ៍លែជំពូកទីបួន កំណាងឲ្យឆ្នាំ
1844; ដដែលជាទីបញ្ចប់នៃ «សេចក្តីព្រះពិរោធចុងក្រោយ» នៃ «បុរាណវង្ស»
ទាំងនឹងនគរខាងត្បូង គឺយូដា។ វាក៏ជាការមកដល់នៃការជំនុំជម្រះសិរីវិបាកក្រោយ
ហើយនិងការជំនុំជម្រះទូទៅនៃបុគ្គលរបស់និប្បូនសោ។

ជំពូកទីមួយកំណត់អត្តសញ្ញាណបុរាណបុរាណនៃដំណើរការសាកល្បងបីដំណាក់កាល
ហើយសម្គាល់ការបំពាក់អំណាចដល់សាររបស់ទេវតាទីមួយនៅថ្ងៃទី 11 ខែសីហា ឆ្នាំ 1840។
ជំពូកទីបួនកំណាងឲ្យការមកដល់នៃសាររបស់ទេវតាទីមួយនៅពេលវេលាចុងបញ្ចប់ក្នុងឆ្នាំ
1798 ហើយគួរដាក់ជាន់លើជំពូកទីមួយ។
ជំពូកទីបួនសង្កត់ធ្ងន់លើសាររបស់ទេវតាទីមួយ
និងការព្យាបាលរបស់វាអំពីសេចក្តីជំនុំជម្រះដល់កំពុងខិតជិតមកដល់ ហើយសម្គាល់ថ្ងៃទី
22 ខែតុលា ឆ្នាំ 1844 និងការមកដល់នៃសាររបស់ទេវតាទីបី។

ពួកវាប្រគល់កំណាងឲ្យការចាប់ផ្តើម មិនត្រឹមតែរបស់អាដវិនទីសមប៉ុណ្ណោះទេ
ប៉ុន្តែថែមទាំងរបស់សហរដ្ឋអាមេរិកផងដែរ។ ជំពូកទីមួយដល់ជំពូកទីបី
ក៏និយាយអំពីបុរាណវង្សនៅចុងបញ្ចប់នៃអាដវិនទីសម
និងចុងបញ្ចប់នៃសហរដ្ឋអាមេរិកផងដែរ។ ជំពូកទីបុរាណ និងទីបន្ទាប់របស់បលេសាសា
ក៏ស្របគ្នាជាមួយជំពូកបីដំបូងនោះផងដែរ។

ជំពូកទីមួយ ដដែលស្របតាមជំពូកទីបួន កំណាងឲ្យចលនារបស់ទេវតាទីមួយ និងបុរាណវង្ស
នៅពេលដែលព្រះគម្ពីរដានីយ៍លែគួរឲ្យមានបើកគ្នានៅពេលវេលាចុងបញ្ចប់ ក្នុងឆ្នាំ
1798។ សារដែលគួរឲ្យមានបើកគ្នានៅពេលនោះ
គួរឲ្យមានកំណាងដោយនិមិត្តអំពីទទួលបានអ្វីឡើយ
ដដែលកំណាងឲ្យការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងដែលមាននៅក្នុងជំពូកទីបុរាណ និងទីបុរាណ
និងទីបុរាណ នៃព្រះគម្ពីរដានីយ៍លែ។

នៅក្នុងឆ្នាំទីបីនៃរដ្ឋសង្គមបលេសាសា និមិត្តកម្មមានលក្ខណៈដូចខ្ញុំ
គឺដល់ខ្ញុំដានីយ៍លែ បន្ទាប់ពីនិមិត្តកម្មដែលមានលក្ខណៈដូចខ្ញុំកាលមុន។
ហើយខ្ញុំបានឃើញក្នុងនិមិត្តកម្ម; ហើយកាលដែលខ្ញុំកំពុងឃើញនោះ
ខ្ញុំនៅក្នុងស្ថានភាព ក្នុងរាង ដដែលស្ថិតនៅក្នុងខេត្តអឡេក្សា;
ហើយខ្ញុំបានឃើញក្នុងនិមិត្តកម្មទៀតថា ខ្ញុំនៅក្នុងទទួលបានអ្វីឡើយ។ ដានីយ៍លែ

8:1, 2

ជំពូកទីមួយដល់ជំពូកទីបី ដដែលសរុបគុណនឹងជំពូកទីបួន គំណាងឲ្យចលនារបស់ទេវតាទីបី និងបុរេគុតិសាស្ត្រនៃពេលវេលាដដែលគម្ពីរដានីយ៍លៃគ្រូរមានបរិក្ខារនៅឆ្នាំ 1989។ សារដដែលគ្រូរមានបរិក្ខារនៅពេលនោះ គ្រូរមានគំណាងដោយនិមិត្តភាពនៃនូវហេតុដែល ដដែលគំណាងឲ្យការកើនឡើងនៃចំណេះដឹងដដែលមានសុចិត្តនៃកុនុងជំពូកទីដប់ ទីដប់មួយ និងទីដប់ពីរ។

នៅថ្ងៃទីមុនប្រាំបួនខែទីមួយ ខណៈដែលខ្មែរនៅក្របរំលោភនៃលទ្ធផលធំ គឺទទួលបានហេតុដែល។ ដានីយ៍លៃ 10:4។

យើងនឹងបន្តការពិចារណារបស់យើងអំពីខុសវែងសរុបរបស់និក្ខេបសារ និងបលេសសារ នៅក្នុងអត្ថបទបន្តទៀត។

«យើងគ្រូរការការសិក្សាព្រះបន្ទូលនៃព្រះ ឲ្យកាន់តែជិតស្និទ្ធនឹងផ្សារផ្សារជាងមុនជាខ្លាំង។ ជាពិសេស គួរឲ្យសង្ស័យថា ដានីយ៍លៃ និងវិវរណៈ ទទួលបានការយកចិត្តទុកដាក់យ៉ាងពិសេស ដូចមិនដដែលមានពីមុនមកក្នុងបុរេគុតិសាស្ត្រកែច្នៃការរបស់យើងឡើយ។ ក្នុងបញ្ហាខុសៗ យើងប្រហែលជាមានអ្វីគ្រូរនិយាយតិចជាងមុន ទាក់ទងនឹងអំណាចរួម និងសមត្ថភាព។ ប៉ុន្តែយើងគួរតែទាក់ទាញការយកចិត្តទុកដាក់ទៅលើអ្វីដែលពួកហ្វោរ និងពួកសាវកមានសរសេរ ក្រោមការបំផុសគំនិតនៃព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធបានរៀបចំកិច្ចការទាំងឡាយយ៉ាងដូច្នេះ ទាំងក្នុងការប្រទានទំនាយ និងក្នុងព្រឹត្តិការណ៍ដែលមានពិពណ៌នា ដើម្បីបង្ហាញថា គុណភាពនៃសុភវត្ថុគ្រូរមានក្រសួងឲ្យនូវការរស់នៅការមើលឃើញ លាក់បាំងនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ ហើយព្រះអម្ចាស់ជាព្រះនៃស្ថានសួគ៌ និងក្រុមយុទ្ធសាស្ត្ររបស់ទ្រង់ គ្រូរតែមានលើកតម្កល់។»

“សូមអានសង្ខេបនៅដានីយ៍លៃ។ ចូរលើកឡើងវិញជាចំណុចៗនូវបុរេគុតិសាស្ត្រនៃគម្ពីរទាំង ឡាយដដែលគ្រូរមានគំណាងនៃទីនោះ។ ចូរមើលរដ្ឋប្បវេណីទាំងឡាយ ក្រុមប្រឹក្សាទាំងឡាយ កងទ័ពដ៏មានអំណាចទាំងឡាយ ហើយចូរឃើញថាព្រះមានបុរេព្រឹត្តិការយ៉ាងដូចម្តេច ដើម្បីបង្កើនប្រជាជនភាពរបស់មនុស្ស និងផ្តល់ឲ្យសិរីរុងរឿងរបស់មនុស្សស្រស់ស្អាតចុះទៅក្នុងផ្ទះ។ មានតែព្រះប៉ុណ្ណោះដែលគ្រូរមានបង្ហាញថាជាអង្គគង់មហិមា។ ក្នុងនិមិត្តភាពរបស់ហ្វោរ គេឃើញទ្រង់ទម្លាក់ចុះអុនកគ្រប់គ្រងដ៏ខ្ពង់ខ្ពស់ក្នុងមុនាគ ហើយតាំងអុនកមុនាគទៀតឡើង។ ទ្រង់គ្រូរមានបរិក្ខារសម្បជញ្ញៈថាជាព្រះមហាក្សត្រនៃកុរុរាជ ដដែលហៀបនឹងតាំងនគរដ៏អស់កល្បរបស់ទ្រង់ឡើង—ព្រះដ៏ចាស់ទុំនៃថ្ងៃទាំងឡាយ ព្រះដ៏មានព្រះជន្មរស់ បុរាណនៃបុរាណទាំងអស់ ព្រះអធិបតីនៃបច្ចុប្បន្ន និងព្រះអនុកបរិក្ខារសម្បជញ្ញៈអនាគត។ ចូរអាន ហើយយល់ថា មនុស្សមានសភាពកម្មសត្វ ទន់ខ្សោយ មានអាយុខ្លី ងាយរងគ្រោះ និងមានទោសយ៉ាងណា ក្នុងការលើកព្រលឹងរបស់ខ្លួនឡើងទៅរកអំពើអសារគតិការ។”

«ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ តាមរយៈអសោយ បង្ហាញយើងទៅឯព្រះជាម្ចាស់
ជាព្រះដ៏មានព្រះជន្មមរស់ ជាវត្ថុចុះកែវយកចិត្តទុកដាក់ដ៏សំខាន់បំផុត
គឺទៅឯព្រះជាម្ចាស់ ដូចដែលបានសម្ដែងនៃទៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទ។ “ដូច្នេះ
មានកុមារម្នាក់បានបុរសក្នុងមកដល់យើង
មានបុគ្គលមួយអង្គបានប្រទានមកដល់យើង
ហើយអំណាចគ្រប់គ្រងនឹងស្ថិតនៅលើព្រះអង្គសារបស់ទ្រង់
ហើយព្រះនាមទ្រង់នឹងត្រូវហៅថា អស្ចារ្យ ទីបំរើកុសា ព្រះដ៏មានព្រះចេស្ដា
ព្រះរូបិតាដ៏អស់កល្បជានិច្ច ម្ចាស់សន្តតិភាព” [អសោយ 9:6]»

«ពន្លឺដ៏លឿននៃយ៉ែលបានទទួលដោយផ្ទាល់ពីព្រះ
ត្រូវបានប្រទានជាពិសេសម្យ៉ាងមួយចំនួនក្នុងរយៈពេលនេះ។
និមិត្តរូបនៃគាត់បានយឺតយ៉ាវនៅក្នុងប្រទេសនេះ ហើយនិងក្នុង
ជាទទួលបាននូវសេចក្ដីស្រឡាញ់ ឥឡូវនេះកំពុងស្ថិតក្នុងដំណើរការសម្រេច
ហើយព្រឹត្តិការណ៍ទាំងអស់ដែលបានទាយទុកជាមុន
នឹងឆាប់បានកើតឡើងគ្រប់យ៉ាង។»

«សូមពិចារណាអំពីសូចនាករណ៍របស់ជាតិសាសន៍យូដា
នៅពេលដែលព្រះបន្ទូលទំនាយរបស់ដាវីឌដែលត្រូវបានប្រទានមក។
ពួកអ៊ីស្រាអែលកំពុងស្ថិតនៅក្នុងការជាប់ជាយូរហើយ
ព្រះវិហាររបស់ពួកគេត្រូវបានបំផ្លាញ
ហើយការបម្រើក្នុងព្រះវិហាររបស់ពួកគេត្រូវបានផ្អាក។
សាសនារបស់ពួកគេបានផុតចោលពីពិធីទាំងឡាយនៃប្រព័ន្ធជ្រាញបូជា។
ពួកគេបានផ្ទេរឱ្យទម្រង់ខាងក្រៅកុលាយារឿងសំខាន់បំផុត
ខណៈដែលពួកគេបានបាត់បង់វិញ្ញាណនៃការថ្វាយបង្គំពិត។
កិច្ចបម្រើរបស់ពួកគេត្រូវបានបង្ខូចដោយបុរេណី
និងការអនុវត្តនានានៃសាសនាព្រះងេរេតា ហើយក្នុងការប្រព្រឹត្តពិធីជ្រាញបូជា
ពួកគេមិនបានមើលឆ្ងល់ពីសូម្បីតែទៅដល់សារធាតុពិតឡើយ។
ពួកគេមិនបានយល់ឃើញព្រះគ្រីស្ទ
ដល់ជាតិដ៏រឹងមាំសម្រាប់អំពើហាបរបស់មនុស្សឡើយ។
ព្រះអម្ចាស់បានប្រតិបត្តិការដើម្បីបំបាត់ជនឱ្យទៅក្នុងការជាប់ជាយូរហើយ
ហើយផ្អាកកិច្ចបម្រើក្នុងព្រះវិហារ
ដើម្បីបំបាត់ពិធីខាងក្រៅកុលាយារឿងសំខាន់បំផុតនៃសាសនារបស់ពួកគេ។
គោលការណ៍
និងការអនុវត្តរបស់ពួកគេត្រូវបានផ្អាកដោយសុភាពពិសេសនៃព្រះងេរេតា។
ការបម្រើតាមពិធីបានឈប់សិន
ដើម្បីឱ្យការបម្រើដោយចិត្តអាចត្រូវបានរស់ឡើងវិញ។
សិរីល្អអនាមិកត្រូវបានដកចេញ
ដើម្បីឱ្យខាងវិញ្ញាណអាចត្រូវបានបើកសម្ដែងឡើង»។ Manuscript Releases,
volume 16, 333, 334.